

Lentäjä-ässä

Oli synkkä syksyinen yö. Jaska Jokusen luppakorvainen Ressukoira kuvitteli olevansa ensimmäisen maailmansodan lentäjä-ässä ja lentää leksotteli kaikessa rauhassa koirankoppinsa katolla kohti itää. Jaska oli lähtiessä käskenyt lentää hiljaa ja matalalla, joten Ressu tottelevaisena käyttövaliona pysytteli ilmavalvonnan katvealueella.

Monen tunnin leksottelun jälkeen Ressu havaitsi, että hänellä oli suden nälkä, vaikka hän oli pelkkä koira.

- Tahtoo ruokaa, tahtoo ruokaa, huusi pieni eläin hädissään kuin pieni eläin.

Kuin vastauksena eläimen häntään taivaanrannalla alkoi hämmöttää joukko sipulitorneja. - Missä sipuli, siellä sipulikeittoa, Ressu päätteli ja käänsi koirankoppinsa kupoleita kohti. Eipä aikaakaan, kun hän laskeutui aivan niiden juurelle suurelle torille.

Sattui siihen paikalle Laikakoira, avaruudessa käynyt sankarischäfer.

- Mistäs tulet, kutas tulet, poikani poloinen. Laika kysyi Ressulta ihmeissään.

- Länestä lensin, Ressu tun-

nusti totuudenmukaisesti.

- Vai länestä? Hah, hah, kyllä siellä länessä taitaa olla alkeellista tuo ilmailu, kun pitää koirankopilla lennellä, Laika pilkkasi. - Minä poika se olen sentään lentänyt avaruusaluksellakin.

- Ihanko totta? Minnes lensit? kyseli Ressu kunnioitusta äänensään.

- Miten niin minne? Tietysti takaisin sinne mistä olin lähtenytkin. Se oli sillä lailla suunniteltu.

- Niin niin, mutta onko siinä mitään järkeä? penäsi ensimmäisen maailmansodan lentäjä-ässä.

- Lentää nyt avaruuslaivalla sinne mistä on lähtenytkin? Siis ei mihinkään. Minä sentään pääsin länestä itään, vaikka leksottelen pelkällä koirankopilla.

- Höh, älä sinä siinä räkytä, räpäle, Laika murahti ja nosti mielenosoituksellisesti koipeaan, mutta lähti jolkuttelemaan pois-päin syvästi mietteliään näköisenä.

Ressu ehti tuskin ajatella, että taisi jäädä sipulisoppa saamatta, kun Laika palasi puoluejohtajan ja ilmapuolustusjoukkojen komentajan kanssa.

- Tässä se nyt on, josta minä

kerroin, Laika selosti epäuskoisille isännilleen. - Se sanoo lentäneensä tuolla koirankopilla länestä itään ja ihmettelee, kun minä palasin avaruusaluksellani lähtöpaikkaani.

Puoluejohtaja ja ilmapuolustusjoukkojen komentaja raapivat korvallistaan ja äimistelivät kotvan.

- Pakko kai se on sitten uskoa, koska ei tuossa ole koirankoppia ennen ollut, eikä se olisi siihen yhdessä yössä ilmaantunut, kun ei kuulu viisivuotissuunnitelmaan, puoluejohtaja myönsi lopulta. - Mutta jos näin on, minusta tuntuu, että meidän ilma-lussamme on jotain perin kummallista. Mitähän, jos sinä jäät eläkkeelle, toveri komentaja. Minä tuomitsen tästä tämän sankarimatkailijan uudeksi komentajaksi. Mitäs tahdot palkaksesi, toveri hauveli?

- Voisinkohan saada lautasellisen sipulisoppaa? takelteli Ressu hämillään saamastaan suuresta kunniasta, ja punastui niin, että hetken koko tori näytti punertavan. Siitä alkaen tuota paikkaa onkin kutsuttu Punaiseksi toriksi.